

РЕШЕНИЕ

№ 3281

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2221** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу решение от 07.02.2022 година, постановено по НАХД № 4346 по описа на СРС, НО за 2020 година, 114 наказателен състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-005674 от 25.03.2019г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ/, с което на [фирма] е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, на основание чл.416, ал.5, вр. с чл.415, ал.1 от КТ за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е неправилно и е постановено при допуснато нарушение на материалния закон. Твърди се, че приложеният протокол за извършена проверка, изх. № ПР 1902039 от 18.01.2019г. не съдържа данни за връчването му на санкционираното юридическо лице. Приложено е известие за доставяне, изх. № 19004313 от 25.01.2019г., което обаче не съдържа данни за лицето, което е приело пратката, нито е посочено в какво качество му се връчва процесната пратка. Единствено е видно, че лице с неразчитаема фамилия, сочеща на фамилия Т., е подписало известието за доставяне на 01.02., дори не е посочена и годината. Това на практика означава, че процесното известие не е достигнало до неговия адресат така, както е посочен този адресат като получател на пратката, а именно: Е. С. С. в

качеството ѝ на управляващ и представляващ [фирма]. Излагат се съображения, че към момента на връчване на пратката дружеството е имало надлежно упълномощен служител, който да приема пощенските пратки и останалата кореспонденция, но въпреки това пратката е връчена на лице без такива правомощия. Излагат се съображения още, че с последващ протокол за извършена проверка, изх. № ПР-1904970 от 14.02.2019г. относно проверка по документи от страна на контролните органи, е видно, че същият отново не е връчен на жалбоподателя, а съдържа единствено подписите на лицата, извършили проверката: инж. К. Я. - старши инспектор, инж. И. Й. - главен инспектор, инж. М. И. - главен инспектор. В този втори протокол е видно, че се цитира протокол № 1902039 от 08.02.2019г., който не е приложен по преписката. В този смисъл, касаторът счита, че това е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като [фирма] отново не е имал възможността да се запознае със съдържанието му, за да може в съответния срок да представи доказателства относно изпълнението на дадените предписания.

Излагат се още доводи, че връчването на документи в хода на извършваната проверка се е осъществило от органите на ДИТ С. на лице, което не е оторизирано по съответния ред да получава документи. Видно от длъжностната характеристика на юрк. В. Л. същата не е оторизирана да представлява дружеството пред органите на ДИТ С.. Сочи още, че от събрания по делото доказателствен материал може да се направи аргументирано заключение, че контролните органи на ДИТ С. не са предприели действия в насока откриване на управителя на търговското дружество за връчване на гореизброените документи по надлежния ред. Не на последно място, касаторът сочи, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. Моли съда да постанови решение с което да отмени процесното решение. Претендира разноски.

Ответникът дирекция „Инспекция по труда“ – С. моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от страна на касатора разноски.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от контролните органи към дирекция „Инспекция по труда С. за периода 19.12.2018г., 17.01.2019г. и 18.01.2019г. на [фирма] е съставен е протокол за извършена проверка изх. № ПР 1902039 от 18.01.2019г., в който са дадени конкретни предписания. Протоколът е връчен на дружеството на 18.01.2019г.

При последваща проверка в периода от 13.02.2019г. до 14.02.2019г., актосъставителят И. Х. Й. установил, че [фирма], в качеството си на работодател не е изпълнило задължително за изпълнение предписание под №4, дадено с протокол за извършена проверка изх. № ПР 1902039 от 18.01.2019г. Сроктът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 08.02.2019г.

След като е установено, че предписанието не е изпълнено, на 14.02.2019г. Й. съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-005674/ 14.02.2019г. в присъствието на двама свидетели. Въз основа на АУАН и административнонаказателната преписка, на 25.03.2019г. директорът на „Дирекция инспекция по труда“ - С. е издал атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на фактическата обстановка, изложена в АУАН, на [фирма], в качеството му на работодател, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр.чл. 415 ал.1 от КТ.

Районният съд, е приел, на основание събраните писмени и гласни доказателства, че визираното в АУАН и НП нарушение на чл. 415 ал.1 от КТ е безспорно установено, като в тях се съдържат реквизитите, посочени съответно в чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Приел е още, че в качеството му на работодател [фирма] не е изпълнило дадено за изпълнение задължително предписание с протокол изх. № ПР 1902039 от 18.01.2019г. Това е несъмнено от приложените по делото писмени доказателства. Нарушението, за което е съставен АУАН и е издадено НП, е извършено от [фирма], в качеството му на работодател, тъй като именно негово е било задължението да осъществява контрол върху административното и правно - нормативното обслужване в дружеството. Безспорно разпоредбата на чл.415 ал.1 от КТ визира задължение за изпълнение на даденото предписание. Неизпълнението на предписание на „Дирекция инспекция по труда – С.” е нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, което безспорно като задължение се причислява към задълженията на работодателя.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд. При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обоснования извод за доказаност на извършеното нарушение.

Касационният състав приема за неоснователно направеното в касационната жалба възражение за нередовно връчване на съставения протокол за извършена проверка, доколкото визираното нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН не е допуснато.

Дружеството е било редовно уведомявано чрез свой служител– Л. /така връчената чрез този служител покана за съставяне на АУАН; така и НП от 25.3.2019 г./ Посочената служителка е отбелязано, че е юрисконсулт на [фирма], като обичайно в длъжностната характеристика на юрисконсулта би следвало да е получаването на документи като цитираните.

Представено е и известие за доставяне на документ – протокол за извършване на проверка, връчено чрез служител Т., на 1.2. Дори и да се приеме, че това лице не е било натоварено за получава съобщения съгласно чл.84 ЗАНН, вр. чл.180, ал. 5 НПК, то не може да се приеме ,че нередовното връчване на посочения документ е довело до съществени процесуални нарушения. Не се излагат твърдения, а и не са представени доказателства дали и евентуално – по какъв начин са били нарушени процесуални права на жалбоподателя и оттам – да се направи извод за съществено процесуално

нарушение.

Съгласно чл.415, ал.1 КТ: „който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“. Чл.404, ал.1, т.12 КТ предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл.400 и 401, по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

Неоснователни са и твърденията на касатора, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя, доколкото по силата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие.

В конкретния случай е установено неизпълнение на задължително предписание, дадено на касатора със срок за изпълнение до 08.02.2019г. От значение при преценката на осъществяването на фактическия състав на констатираното нарушение е обстоятелството дали в дадения срок са представени доказателства за изпълнение на даденото предписание. В случая такива липсват, поради което установеното нарушение е безспорно доказано.

Както е приел и СРС, не са налице основания за приложение на чл.415в от КТ. Касационният състав споделя изцяло изводите на въззивния съд в тази насока, поради което на основание чл.221, ал. 2 АПК препраща към тях.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят разноски на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2022 година, постановено по НАХД № 4346 по описа на СРС, НО за 2020 година, 114 наказателен състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на ДИТ-С. сумата от 100 лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.